

Sedum sediforme (Jacq.) Pau

Raïmet de pastor, crespínel·l, arròs de pardal.

DESCRIPCIÓ

Planta perenne fins de 60 cm, amb tiges llenyoses a la base, carnosa, glabra, color verd grisós o marró. Fulles de 10-15 x 2-6 mm, de fàcil caiguda, subcilíndriques agudes o acabades en punta, molt atapeïdes en les tiges estèrils. Inflorescència densa, erecta, amb nombroses flors gairebé assegudes i sense bràctees. Flors amb cinc sèpals de 2-3 mm i amb cinc a vuit pètals lliures, de 3,5-8 mm, de color groc pàl·lid, i amb doble nombre d'estams que de pètals. Fruit en polífol·licle amb fol·licles erectes. Floreix de maig a setembre.

ECOLOGIA

Aquesta planta heliòfila és freqüent en matolls i erms de la major part del territori. Es localitza en praderies de terraprims i poc desenvolupats, en substrats pedregosos poc profunds, en clarianes de matolls i llistonars, i fins i tot arriba a créixer a les teulades i murs de cases antigues on la quantitat de substrat és mínima. Arriba fins a 2000 m. d'altitud.

DISTRIBUCIÓ

Es troba a la regió mediterrània. Viu en gairebé tota la península Ibèrica, excepte en el nord-oest, i també a les Illes Balears.

MÉS INFORMACIÓ

- <http://herbarivirtual.uib.es>
- <https://bdb.gva.es>
- <https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/inventario-espanol-de-los-conocimientos-tradicionales>

CURIOSITATS

Comunament conegut com a gominoles. Les fulles canvien de color de verd a vermell durant els mesos d'estiu com una adaptació protectora.

L'unghla de gat és popular pel seu ús com a condiment culinari.

Un cant popular diu: «*Que coses més bones que cria el Senyor, per dalt les teulades Raïm de pastor*».

Sedum sediforme (Jacq.) Pau

Uña de gato, arroz de moro, hierba puntera.

DESCRIPCIÓN

Planta perenne hasta de 60 cm, con tallos leñosos en la base, carnosa, glabra, color verde grisáceo o pardo. Hojas de 10-15 x 2-6 mm, caedizas, subcilíndricas agudas o acabadas en punta, muy apretadas en los tallos estériles. Inflorescencia densa, erecta, con numerosas flores casi sentadas y sin brácteas. Flores con cinco sépalos de 2-3 mm y con cinco a ocho pétalos libres, de 3,5-8 mm, de color amarillo pálido, y con doble número de estambres que de pétalos. Fruto en polifolículo con folículos erectos. Florece de mayo a septiembre.

ECOLOGÍA

Esta planta heliófila es frecuente en matorrales y eriales de la mayor parte del territorio. Se localiza en praderas de suelos esqueléticos y poco desarrollados, en sustratos pedregosos poco profundos, en claros de matorrales y lastonares, e incluso llega a crecer en los tejados y muros de casas antiguas donde la cantidad de sustrato es mínima. Llega hasta 2000 m. de altitud.

DISTRIBUCIÓN

Se encuentra en la región mediterránea. Vive en casi toda la Península Ibérica, excepto en el noroeste, y también en las Islas Baleares.

MÁS INFORMACIÓN

- <http://herbarivirtual.uib.es>
- <https://bdb.gva.es>
- <https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/inventario-espanol-de-los-conocimientos-tradicionales>

CURIOSIDADES

Comúnmente conocido como gominolas. Las hojas cambian de color de verde a rojo durante los meses de verano como una adaptación protectora.

La uña de gato es popular por su uso como condimento culinario.

Un canto popular dice: «*Que coses més bones que cria el Senyor, per dalt les teulades raïm de pastor*» .